

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM0710003004

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองสาธารณะประโยชน์ เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่ น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 5 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 ศาลา ตำบล ดอนแก้ว อำเภอ แม่ริม จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา					
X(UTM)	496812	Y(UTM)	2085269	X(UTM)	496862	Y(UTM)	2085286		
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง			
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		0.80		1.2		1:1			
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		0.50		1.0		1:1			
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา									
- ทางน้ำเปิด		0.50		1.0		1:1			
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร		
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง		
- กรณีท่อดลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง		- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	1.50 เมตร	สูง	1.50 เมตร	ยาว	5.0 เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		ระดับตื้นเหนือน้ำต่ำกว่าระดับตื้นท้ายน้ำ							
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		0.50		1.0		1:1			

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว ลำเหมืองไม่มีการตาดผิว
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ปีครั้ง ระดับความเสี่ยง น้อย
สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ ปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (วัชพืช และตะกอนสะสมตลอดช่วงของลำเหมือง)
- > โดยมนุษย์ จาก -

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ลำเหมืองสา ไหลได้ลำเหมืองสาธารณะ โดยการทำให้เป็นไซฟอนลอดใต้ลำเหมืองสาธารณะ ซึ่งลำเหมืองสาธารณะนี้มีวัชพืชเป็นปริมาณมาก โดยจะไหลลงไปแม่น้ำปิง ประกอบกับลำเหมืองสามี่ตะกอน วัชพืชเป็นปริมาณมาก ส่งผลให้น้ำในลำเหมืองสาไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน ทำให้เกิดน้ำท่วมเข้าบ้านเรือนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิง และกำหนดให้น้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $1.58 \text{ m}^3/\text{s}$ ขุดลอกลำเหมืองสาและลำเหมืองสาธารณะประโยชน์ และทำการตาดผิวคอนกรีตตลอดเส้นของลำเหมือง เพื่อเพิ่มศักยภาพการระบายน้ำออกจากลำเหมือง

รูปภาพประกอบ

